

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

Supilnic Veaceslav x, născut la xi, r-nul x.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 30.10.2019 până la 10.02.2020;

Instanța de apel: 04.03.2020 până la 02.12.2020;

Instanța de recurs: 12.02.2021 până la 15.09.2021.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 10 februarie 2020, Supilnic Veaceslav, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.164 alin.(2) lit. b), g) și art.179 alin.(2) Cod Penal, în coroborare cu prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, și în baza acestor Legi i-a fost stabilită pedeapsa după cum urmează:

-în baza art.164 alin.(2) lit. b), g) Cod penal, sub formă de 4(patru) ani închisoare;

-în baza art.179 alin.(2) Cod penal, sub formă de 1(un) an 6(șase) luni închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilit lui Supilnic Veaceslav pedeapsa definitivă sub formă de 5(cinci) ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal s-a suspendat condiționat pedeapsa cu închisoarea aplicată lui Supilnic Veaceslav, fixându-i un termen de probă de 3(trei) ani și să nu execute această pedeapsă, dacă în termenul de probă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a admis solicitarea procurorului privind încasarea de la Supilnic Veaceslav în contul statului a cheltuielilor judiciare cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 300(trei sute) lei.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

Cauza penală în privința lui Supilnic Veaceslav a fost examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art.364/1 Cod Procedură Penală.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse prima instanță a reținut, că Supilnic Veaceslav, la 24.05.2019, în jurul orei 01.00, de comun acord și împreună cu alte două persoane, în privința cărora urmărirea penală a fost disjungată în procedură separată, aflându-se în satul Niorcani raionul Soroca, s-au deplasat la domiciliul părților vătămate Boicu Valeriu, Lisnic Alexandru și Lomonovscaia Natalia, situat în aceeași localitate, unde intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, au pătruns ilegal, fără consimțământul părților vătămate în domiciliul ultimilor, unde a aplicat violență față de partea vătămată Lisnic Alexandru manifestată prin aplicarea mai multor lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului și la cerințele părților vătămate de a părăsi domiciliul aceștia au refuzat. Ulterior, continuându-și acțiunile sale ilegale, după ce au părăsit gospodăria părților vătămate, la aceeași dată, în jurul orei 04.00, au revenit la domiciliul sus indicat, unde, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, au pătruns ilegal, fără consimțământul părților vătămate în domiciliul ultimilor, unde au aplicat violență față de părțile vătămate Lisnic Alexandru și Lomonovscaia Natalia, manifestată prin aplicarea mai multor lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului și la cerințele părților vătămate de a părăsi domiciliul aceștia au refuzat, părăsindu-l doar după ce Lisnic Alexandru și Lomonovscaia Natalia au reușit să fugă din gospodărie și să anunțe organul de poliție.

Tot el, la 24.05.2019 orele 01.00, împreună și de comun acord cu alte două persoane, în privința cărora urmărirea penală a fost disjungată în procedură separată, aflându-se la domiciliul cet. Boicu Valeriu, situat în satul Niorcani raionul Soroca, l-au impus pe cet Lisnic Alexandru să se deplaseze la gospodăria cet. Herța Valeriu din aceeași localitate, pentru a procura băuturi spirtoase, contrar dorinței și voinței lui, amenințându-l cu moartea și cu aplicarea violenței fizice, acesta perceptând ca reală această amenințare, astfel privându-l de libertate prin impunerea lui de a se deplasa în alt loc decât cel în care se afla pe parcursul unei anumite

perioade de timp, timp în care partea vătămată Lisnic Alexandru, sub influența psihică manifestată prin amenințarea aplicării violenței fizice și cu moartea, cunoscând cu certitudine că cet. Supilnic Veaceslav are asupra sa o grenadă, pe care a perceput-o ca reală, funcțională, nu a avut posibilitatea de a-și exprima voința cu referire la locul lui de aflare și de deplasare.

Ulterior, tot ei, după ce au părăsit gospodăria părților vătămate, la aceeași dată, în jurul orei 04.00, au revenit la domiciliul sus indicat, unde, continuându-și acțiunile sale ilegale, aflându-se în casa cet. Boicu Valeriu, iarăși au impus partea vătămată Lisnic Alexandru, să se deplaseze la gospodăria din aceeași localitate ce-i aparține cet. Cebotari Veaceslav, pentru a procura băuturi spirtoase, contrar dorinței și voinței lui, amenințându-l cu moartea și cu aplicarea violenței fizice, acesta percepând ca reală această amenințare, astfel privându-l de libertate prin impunerea lui de a se deplasa în alt loc decât cel în care se afla pe parcursul unei anumite perioade de timp, timp în care partea vătămată Lisnic Alexandru, sub influența psihică manifestată prin amenințarea aplicării violenței fizice și cu moartea, cunoscând cu certitudine că cet. Supilnic Veaceslav are asupra sa o grenadă, pe care a perceput-o ca reală, funcțională, nu a avut posibilitatea de a-și exprima voința cu referire la locul lui de aflare și de deplasare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Soroca, Cebanciu Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Supilnic Veaceslav să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.2 Cod penal, prin prisma art.364¹ alin.8 Cod de procedură penală, stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Supilnic Veaceslav să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art.164 al.2 lit. b), g) Cod penal, prin prisma art.364¹ alin.8 Cod de procedură penală, stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen 5(cinci) ani, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis. În baza art.84 alin.1 Cod penal, prin cumul de pedepse, prin cumul parțial, a stabili pedeapsa definitivă de 5(cinci) ani 6(șase) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A încasa în folosul statului de la inculpat cheltuielile judiciare în sumă de 300 lei.

În motivarea cererii de apel procurorul a invocat blândețea pedepsei din următoarele considerente:

- prima instanță neîntemeiat a aplicat o pedeapsă, aplicând prevederile art.90 Cod dispunând ca pedeapsa cu închisoare stabilită să nu

fie executată, dacă în termenul de probă de trei ani, condamnatul Supilnic Veaceslav nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportarea sa va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, în condițiile în care acuzatorul de stat a solicitat stabilirea unei pedepse definitive de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în conformitate cu prevederile art.16 Cod penal, una din infracțiunile pentru care a fost condamnat Supilnic Veaceslav se califică ca o infracțiune gravă care prevede o pedeapsă cu închisoare pe un termen de la 6 la 10 ani. Astfel, consideră aplicarea de către instanța de judecată a pedepsei privative de libertate, neaplicând prevederile art.90 Cod penal, ar fi binevenită și echitabilă în coraport cu infracțiunea comisă, cât și cu opinia publică;

- stabilirea unei pedepse cu închisoare inculpatului Supilnic Veaceslav cu aplicarea prevederilor art.90 Cod Penal, este indezirabilă, deoarece are ca efect formarea unei practici vicioase, de sine încredere în rândul persoanelor condamnate pentru așa gen de infracțiuni și încurajează alte persoane la comiterea infracțiunilor de genul dat, având în vedere ineficacitatea aplicării pedepsei în cazul dat. Doar aplicarea unei pedepse reale cu închisoarea și anume în limitele solicitate de acuzatorul de stat, are ca efect corectarea și reeducarea persoanelor ce au comis astfel de tipuri de infracțiuni și va determina transformarea reală și profundă a conștiinței lor individuale și o modificare statornică și de durată ale comportamentului lor;

- faptul că Supilnic Veaceslav nu are antecedente penale și a recunoscut vinovăția în instanța de judecată nu motivează prin sine aplicarea unei pedepse non privative de libertate, deoarece nu reduce gradul și pericolul social al faptei incriminate ultimului.

- Supilnic Veaceslav, se caracterizează relativ satisfăcător, după comiterea infracțiunii nu a recunoscut vina și nu a conlucrat cu organul de urmărire penală la stabilirea justă a circumstanțelor cazului, ci numai după explicarea dreptului său de a beneficia de o reducere a pedepsei aplicate, sesizând că probele acumulate legal dovedesc incontestabil vinovăția sa, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată nu pentru că a sesizat gradul prejudiciat al acțiunilor sale ci pentru a beneficia de o reducere de pedeapsă și nu în ultimul rând, acesta nu a restituit prejudiciul cauzat părților vătămate și necătând la faptul că nu are antecedente penale, anterior a fost judecat și evident că pedeapsa stabilită anterior nu a influențat asupra corijării condamnatului;

- prima instanță neîntemeiat i-a aplicat lui Supilnic Veaceslav o pedeapsă mult prea blândă în coraport cu infracțiunile care i se

incriminează și cu pericolul social pe care-l reprezintă ultimul, aplicând prevederile art.90 Cod Penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2020, a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Soroca, Cebanciuc Alexandru, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează. S-a admis solicitarea procurorului și s-a încasat de la inculpatul Supilnic Veaceslav în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 300(trei sute) lei. În rest au fost menținute dispozițiile sentinței atacate.

4.1 Instanța de apel analizând materialele cauzei penale ajunge la concluzia, că prima instanță deși a motivat și a indicat despre admiterea solicitării procurorului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 300 lei, în dispozitivul sentinței nu a indicat de la cine și în folosul cui se încasează cheltuielile judiciare, astfel că soluția instanței este una neclară.

În continuare, instanța de apel, ținând cont de soluția de condamnare a inculpatului adoptată pe caz, nu a constatat temeiuri de eliberare de la plata cheltuielilor judiciare pe caz, care sunt confirmate prin suma indicată în apelul depus de procuror, a inculpatului, care nu s-a constatat că este în stare materială dificilă, ultimul este de vârstă tânără, apt de muncă, astfel că a constatat că cheltuielile judiciare în valoare de 300 lei pentru petrecerea expertizei efectuate după data de 09.02.2019 urmează a fi încasate din contul inculpatului Supilnic Veaceslav.

Instanța de apel a mai constatat că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Supilnic Veaceslav a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.2 Cod penal ce ține de scopul pedepsei penale, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale și de persoana vinovată, corect stabilind inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, totodată cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune în temeiul art.90 alin.1 Cod penal.

Astfel, instanța de apel ținând cont de circumstanțele stabilite pe caz, de faptul că inculpatul a recunoscut vina integral, de faptul că inculpatul nu are antecedente penale nestinse, nu se află la evidență la medicul narcolog sau psihiatru, a solicitat judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, consideră că instanța de fond corect a numit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu respectarea prevederilor art.364¹ alin. 8 Cod de procedură penală și

totodată cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune prevăzut de lege potrivit art.90 alin.1 Cod Penal, pedeapsa fiind în limitele prevederilor legale.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia prin care invocând incidența *pct. 10* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi hotărâri, în latura stabilirii pedepsei ultimului cu respectarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, sub formă de pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal.

5.1 În susținerea cererii de recurs procurorul a invocat că:

- aplicarea pedepsei lui Supilnic Veaceslav pentru infracțiunile comise, instanța de judecată nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 din Codul penal și astfel, incorect a ajuns la concluzia privind aplicarea prevederilor art.90 Cod penal cu dispunerea suspendării executării pedepsei ultimului și stabilirea perioadei de probațiune;

- instanțele de judecată nu au ținut cont nici de urmările care au survenit în urma acțiunilor criminale a inculpatului or, părțile vătămate au fost agresați atât fizic cât și psihologic, de la el fiind ridicată o grenadă de mână de instruire de model YPT;

- la stabilirea pedepsei instanțele de judecată urmau să țină cont și de faptul că, inculpatul se caracterizează relativ satisfăcător, nu este la prima abatere anterior fiind în conflict cu legea penală, în cadrul urmăririi penale nu a recunoscut vina, pentru care motiv a fost necesar de efectuat șapte confruntări cu participarea părților vătămate, a comis două infracțiuni care potrivit art. 16 Cod penal fac parte din categoria celor mai puțin grave și grave, fapte de care este învinuit inculpatul prezintă un pericol social sporit fiind îndreptate asupra libertății persoanei și vieții private a acesteia.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul Penal atestă, că acuzatorul de stat invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul Penal conchide că acuzatorul de stat critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume din motivul că, în opinia sa, instanța de apel greșit a menținut sentința în partea stabilirii în privința inculpatului a pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia, în temeiul art. 90 Cod penal.

Raportând însă argumentele invocate la circumstanțele speței, Colegiul Penal relevă, că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Reieșind din partea descriptivă a deciziei contestate, Colegiul Penal atestă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. art. 7, 61, 75-77, 90 Cod penal.

Conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul Penal consideră că instanța de apel corect a conchis, că la aplicarea pedepsei inculpatului prima instanță a ținut cont de circumstanțele faptei și de datele personale ale inculpatului, stabilind inculpatului pedeapsa în limita sancțiunii, totodată, cu aplicarea art.90 Cod penal, luând în considerație circumstanțele pe caz și persoana inculpatului, la părerea instanței de apel, astfel pedeapsa aplicată va asigura scopurile pedepsei, pedeapsa stabilită inculpatului nefiind contrară legii.

Totodată, reieșind din circumstanțele stabilite pe caz, instanța de apel corect a reținut opinia primei instanțe că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanței, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, ne fiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii date, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că Supilnic Veaceslav nu prezintă pericol social sporit și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

În contextul expus, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață. În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va

asigura atingerea scopului pedepsei. Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

În privința dezacordului procurorului cu aplicarea de către instanța de apel a suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, Colegiul Penal menționează, că potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Așadar, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului. Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: - împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; - starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; - natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii; - motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; - natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; - conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; - nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Față de considerentele menționate, Colegiul Penal conchide, că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe cu privire la suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, a ținut cont de art. 16 Cod penal, gravitatea infracțiunilor săvârșite (una din categoria infracțiunilor mai puțin grave și una - gravă), de persoana inculpatului Supilnic Veaceslav (la locul de trai se caracterizează din punct de vedere satisfăcător), de circumstanțele atenuante (recunoașterea vinovăției), a luat în considerație că inculpatul Supilnic Veaceslav a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.164 alin. (2) lit. b), g) și art. 179 alin. (2) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu închisoare de la cu închisoare de la 6 la 10 ani și respectiv cu amendă în mărime de la 550 la 950 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 140 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, iar art. 90 Cod penal nu interzice dispunerea suspendării condiționate a executării pedepselor pentru săvârșirea acestui gen de infracțiuni, că inculpatul a recunoscut vina integral, de faptul că inculpatul nu are antecedente penale nestinse, nu se află la evidență la medicul narcolog sau psihiatru, a solicitat judecarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, în contextul circumstanțelor evidențiate, Colegiul Penal consideră că atât instanța de apel, cât și prima instanță corect au ajuns la concluzia, că este rațional de a stabili inculpatului pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării acesteia pentru o perioadă de probațiune, întrucât în acest caz scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a pedepsei închisorii, deoarece din circumstanțele speței rezultă că inculpatul a înțeles pericolul social al acțiunilor sale infracționale, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că Supilnic Veaceslav nu prezintă pericol social sporit și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

În continuare, relevant la caz, Colegiul Penal constată și faptul, că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Colegiul Penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la

împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul Penal constată că instanța de apel și-a argumentat hotărârea în sensul menținerii aplicării art. 90 Cod penal, corect ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate și va atinge scopul restabilirii echității sociale. În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul Penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, și astfel se impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Prisacari Lilia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Supilnic Veaceslav x*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **28 octombrie 2021**

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana